Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra LUDVIGSBAKKE

Citation: Bang, Herman: ”Værker i Mindeudgave”, i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 227. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang04val-shoot-idm139820234397600/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Blad. Hun vidste ikke hvorfor, men hun syntes den Myrthe var ligesom Mindet om hendes Fader.

— Ida, Ida.

Det var Fru Brandt, der var vaagnet, og Ida slap Planten:

— Ja, Mo'r.

Ida begyndte at sysle om Moderen, sysle og fortælle, binde og løse og fortælle, mens hun klædte hende paa: de kunde vente Lunds idag — for de kom jo fra Bryllupet ... og Kæret var bundfrossent nu, sagde Hans Christensen ...

Ida blev ved at fortælle; Fru Brandt saá bare ned paa hendes forskræmte Hænder:

— Du har din Fa'rs Fingre, sagde hun: de løber rundt.

Da Haaret var sat, kom al Husets Mad ind og skulde synes, paa Dynen. Sofie gik, træg og mut, og bragte den ind, Fad efter Fad, mens Fru Brandt sad op i Sengen med de store Valke i Haaret, og tog et langt Øjemaal af Levningerne.

Hun sagde ikke noget, men tog kun sit tavse Maal, mens Ida saá ud som en Toldbetjent ved Kassesyn og Sofie stod ved Sengen, ret op og ned som en Stok.

— Og saa skulde vel den Steg, Mo'r, steges til Lunds, sagde Ida.

— Hvis de kommer, sagde Fru Brandt.

Ida var igen begyndt at sysle om hende: Men de kommer da altid, Mo'r, sagde hun, naar de er i Byen.

— Ja, sagde Fru Brandt: det er jo altid billigere end paa Gæstgivergaarden.

Hun var kommen ud af Sengen og skulde ind i Stuen. Ida og Sofie maatte støtte hende, én under hver Arm (Fru Brandt var aldrig saa tung, som naar hun skulde flyttes), og hun kom hen i Stolen ved Vinduet. D e r laa Guldtøjet og ventede paa Bordet. Uhrkæden hængte Ida om hende.

— Uhret, sagde Fru Brandt.

— Her, Mo'r.